

DUMINECA

Organul Vicariatului Episcopal gr. cat. român din Maramureș

Biuroul de distribuire: Librăria Asociațiunii Sighet, Piața Unirei No. 25

Apare în fiecare Duminica.

Prețul unui exemplar: 1 Leu.

Duminica II. după Înălțarea Sfintei Cruci.

Este greu, ba chiar cu neputință în viața de toate zilele dintre oameni a încunjură ori-ce vătămare, ori-ce greșală ori nedreptate. — Adeseori se întâmplă și între creștini neînțelegeri, stezi, certe, vătămări... Noi trebuie să știm cum avem să ne purtăm în atari împrejurări, pentru ca să fim creștini buni. — Iată ce ne spune Domnul Nostru Isus Hristos în sfânta Evanghelie de astăzi: *Precum vreți să vă faceți vouă oameni, și voi să le faceți lor asemenea... Iubiți pe vrășmașii voștri, faceți bine și dați împrumut nimica așteptând... Iertați și veți fi iertați.* La sfântul Evangelist Mateiu — ne spune Mântuitorul și mai limpede: *Iubiți pe vrășmașii voștri, grațiți de bine pe cei ce vă grăesc pe voi de rău, faceți bine celor ce vă urăsc pe voi și vă rugați pentru cei ce vă asupresc și vă prigonesc.* — Aceasta este învățătura, ce ne-a poruncit o Mântuitorul, după ce a deprins o El mai întâi prin pilda sa. — Vedeți pe Isus în viața sa, priviți-L pe Cruce, ascultați cuvintele lui cele din urmă: sunt cuvinte de iertare, de pace. — Se roagă Părintelui său ceresc cerând iertare pentru cei ce l-au răstignit, și încă îi escuză înaintea Tatălui: *Părinte! iartă-le lor, că nu știu ce fac.* — Așa a făcut Domnul Nostru Isus Hristos, așa voește să facem și noi... Să ascultăm de Dânsul, să-L urmăm, și vom avea pace în viața aceasta și în cealaltă...

* * *

Dela păzirea acestei mari porunci a lui Isus Hristos de a iertă vătămarile, atârână binele societății, binele popoarelor, atârână și

mântuirea sufletului. — Dumnezeu nu iartă pe cel ce nu iartă pe alții: *Iertați și se va iertă vouă... Cu aceeaș măsură, cu care veți măsură, se va măsură vouă.* El nu primește la picioarele sale pe cel ce poartă ură în inimă, în suflet; și nu ascultă rugăciunile aceluia, care nu trăește în pace cu deapropapele. — Drept aceea dacă noi nu vom iertă pe cei ce ne-au greșit nouă... atunci nici pentru noi nu este îndurare și milă la Dumnezeu. De aceea ne rugăm și în *Tatăl nostru*: *Și ne iartă nouă păcatele (greșalele) noastre, precum și noi iertăm greșărilor noștri.* Adecă numai atunci ne va iertă Dumnezeu păcatele noastre, dacă vom iertă și noi celor ce ne-au greșit, ori ne-au vătămat pe noi. — Căci dacă noi scoatem din inimă pe aproapele nostru — (și apoi toți oamenii sunt aproapele nostru), atunci pe Dumnezeu însuș îl scoatem din inima noastră, și așa pierdem și de bunăvoie ne lipsim noi pe noi de Raiu, care este împărăția păcii și a iubirei.

* * *

Pentru ce ne-a poruncit Domnul Nostru Isus Hristos să iubim pe vrășmași?

1. Pentru-că El este marele Părinte, Tată al tuturor oamenilor, și voește ca toți fiii săi să se iubească între olaltă și să trăiască întocmai ca niște frați: *Că voi toți frați sunteți — în Hristos Isus.*

2. Pentru-că toți suntem cu scăderi și păcătoși, de aceea cu toții avem trebuință să fim iertați de alții, să ne iertăm împrumutat, și să ne răbdăm unul pe altul.

3. După-ce Domnul Nostru Isus Hr. ne-a unit pe toți în preasfântul său Trup (*Voi sunteți trupul lui Hristos*), El socotește ca și făcut Lui — binele și răul, ce-l facem

aproapelui nostru. — Oh! cât de mult place Domnului Isus o inimă, un suflet, care rabdă și iartă! Cu câte daruri și binefaceri răsplătește Dumnezeu o astfel de inimă! Un anumit Ioan Cualbert, om de lume și răzbunător, a iertat pe un vrăjmaș al său, și îndată a avut fericirea de a vedea pe Domnul Isus în chipul din o Răstignire, cum și-a plecat cu iubire capul spre dânsul în semn de plăcere. Din minuta aceea s'a simțit cu totul schimbat în inima sa, a părăsit lumea cu bogățiile ei, a intrat în o mănăstire de călugări, a făcut tare mult bine printre noroade, și astăzi este înșirat între Sfinți.

Să ne nizuim și noi, frați creștini, să iubim pe cei ce nu ne iubesc pe noi, să facem bine celor ce ne urăsc pe noi și ne fac rău, să iertăm pe cei ce ne valămă. — Atunci ne va iubi și pe noi Dumnezeu, ne va răsplăti cu bine, cu daruri, cu binefaceri, ne va iertă păcatele, greșalele noastre și ne va face și pe noi Sfinți. — Așa să fie. — Amin.

Rătăcirea „Ștudenții Bibliei” cu privire la iad.

Patrițiu Birlea

(Urmare)

Acuma trebuie să dovedim cumcă exista iad. Dovezile se vor scoate atât din vechiul cât și din noul testament, ceea ce va servi și contra broșurii a ștudenților de bibliei „Ce spun scripturile despre iad” în care se răspândește ideea că nu este iad.

În broșura aceasta ștudenții Bibliei pe 120 pagini împrăștie minciuna. Au schimbat din Sf. Scriptură locurile, unde se vorbește despre iad, și zic că iadul înseamnă locul tăcerii, întunecimea, groapa sau mormântul.

Cetim în Vechiul testament cum că Iacob când a văzut haina lui Iosif a zis „Haina fiului meu este, fiara rea la mâncat.” (Facere 37. 35.) Deci a plăns Iacob pe fiul său Iosif zile multe și n'a voit să se mângâe, nici la cuvintele feciorilor și fetelor lui, ci a zis acestora „Mă voi cobori în sheol (locul sufletelor morților) la fiul meu plângând.” De aici vedem cumcă Iacob când a zis că se va cobori la Iosif n'a înțeles în mormânt, căci a crezut că-i mâncat de fiară, deci nici

nu era îngropat. În urmare numai la sufletul lui Iosif s'a cugetat, căci mormântul lui Iosif nu exista fiind mâncat de fiară, după cum cugeta.

Mai departe cetim din pildele lui Solomon „Iadul și pierirea nici odată nu se satură.” Aici cuvântul tot iad nu se poate lua în înțeles de nimicire pentru că ceea ce se nimicește pentru totdeauna, nu poate fi nesăturat.

În psalm 30. 17 cetim : „Să se rușineze necredincioșii și să se pogoare în iad.” Întreb pe ștudenții Bibliei, oare și aici e vorbă despre mormânt? Oare n'a știut David că toți oamenii mor și astfel și necredincioșii? De aceea zice David : „Că mila ta mare este spre mine, și ai izbăvit sufletul meu, din iadul cel mai jos.” (Ps. 85. 12.) Nu este nici aici vorbă că Dumnezeu ar fi izbăvit pe David din groapă, căci în groapă și așa ajungea, dar a avut alta credință. Nu de nimicirea totală s'a temut David, ci de chinurile vecinice.

Mai departe cetim la Daniil (12, 2). „Și mulți . . . se trezesc, unii spre viața de veci, alții spre ocară, ca să vădă în vecinicie”. În cartea lui Iudit (16, 20) al Vechiului Test. găsim următoarele : „Domnul atot puternic . . . va da foc în trupurile lor și vermi, ca să fie arși, și să simțească totdeauna”. Tot în Vechiul testament la Sirah (7. 18—19) cetim : „Umileșteți sufletul, căci pedeapsa celor fără de lege sunt foc și vermi”.

Deci și în V. Test. s'a văzut cumcă iadul nu e mormânt. Un lucru dacă se nimicește nu mai este. Însă pedeapsa iadului nu poate fi nimicire totală a omului, căci Domnul zice „Nu este Dumnezeu, Dumnezeuul al morților și al viilor. (Matei 22. 23).

De altcum ștudenții Bibliei i-și contrazic șie-și. Cu toate că spun că iadul e mormântul, în broșura „Ce spun scripturile despre iad” pagina 69 și 97 zic : „Pedeapsa va fi tot atât de durabilă, cași răsplată. Amândoaună vor fi vecinice”. Deci dacă au zis că iadul e mormântul i-și contrazic, căci unul care face rău și după moarte sar nimici, nu ar fi pedepsit în vecinicie, căci îndată ce se nimicește cineva nu mai este, deci nu e nici pedepsit. Dar vedem că la pagina 69, 97 și ei recunosc cumcă pedeapsa este vecinică. Deci se combat ei pe ei.

(Va urma)

Dumnezeu și Preasfânta Treime.

(Urmare)

Taina Preasfintei Treimi. Sfânta Clara de Montefalco. Sfânta Clara de Montefalco, călugăriță din tagma Sf. Augustin, strălucii prin o mare evlavie cătră Patima Mântuitorului și cătră Taina Preasfintei Treimi. De multă vreme simțea în piept dureri, a căror pricină medicii nu le puteau cunoaște, și cari dureri, păreau a avea un caracter tainic. Acestea dureri o mistuiau încet cu încetul, ea muri în 17 August 1299. Episcopul din Spoleto a hotărât să se facă autopsia (să se deschidă) sfântului trup, și tăindu-se pieptul, au aflat acolo lucruri minunate. Desoarte s'au găsit uneltele Patimei Domnului Hristos; Crucea, sulița și piroanele; iar de altă parte se vedeau strălucind trei mărghăritare prețioase, scumpe, mari ca niște nuci, perfect rotunde, și stăt de asemenea între olaltă, încât nu se puteau deschilini una de alta. Fiecare din ele aveau aceeaș greutate, și ceea ce era mai minunat: dacă se puneau tustrele de odată pe cântar, nu trăgeau nici decum mai mult decât cum trăgea fiecare în deosebi. Dumnezeu prin minunea aceasta a voit să preamărească evlavia, ce a nutrit-o aceasta Sfântă călugăriță cătră Taina preasfintei Treime.

Taina Preasfintei Treimi. Teologul și pruncul. Se povestește despre un mare teolog, — care se crede că a fost Sfântul Augustin, că într-o zi se preumblă pe țărmul mării, cufundat în adânci cugetări. El cercă să pătrundă taina necuprinsă a preasfintei Treimi, și să priceapă cum una singură și aceeaș natura sau fire să fie în trei persoane sau fețe deosebite. În vreme ce astfel se preumblă adâncit în gândurile sale, văzu la o mică depărtare un prunc de o frumusețe încântătoare. Acest prunc cu o lingură luă apă din mare și o puneă în o mică groapă ce el o săpase în nisipul de pe țărmure. Teologul, marele învățat îl întrebă, ce voia să facă el acolo. Pruncul răspunse: *Voiesc să adun toată apa mării în aceasta groapă. Dar, pruncule, acest lucru e cu neputință!* zise învățatul. *Ei, bine, răspunse pruncul, să știi, că e cu mult mai cu neputință unei minți zidite să cuprindă Taina Preasfintei Treimi. Și pruncul se făcu nevăzut.*

Preasfânta Treime. Sf. Maria Margareta Alacoque. Sf. Maria Margareta Alacoque, vestită călugăriță, căreia-i s'a arătat Domnul Nostu Isus Hristos, arătându-i dumnezeiască sa inimă, plină de dragoste cătră oameni, a avut și o altă vedenie, în care i s'au arătat cele trei persoane din Preasfânta Treime. Aceste trei persoane s'au arătat înaintea ochilor săi în chipul alor trei tineri, plini de maiestate, de mărire, îmbrăcați în haine albe și tustrei schinteitori de lumină; de aceeaș vrastă, de aceeaș mărime sau înălțime, de aceeaș frumusețe.

Preasfânta Treime. Sf. Martin, învierea. Sfântul Martin din Tours, înviă trei morți în numele Preasfintei Treimi. Cel dintâi a fost un tinăr catehumen, pe care-l primise în mănăstirea din Poitiers, unde era atunci abate. Sfântul nu era acasă când muri tinărul. Acesta muri atât de repede, încât n'a fost cu puțință să se boteze, ceea ce pricinui mare durere și măhnire în frații călugări. Venind acasă sfântul abate, îi arătară trupul mort al tinărului, pe care la'u lăsat trei zile și nu l'au îngropat. Au rugat pe sfântul lor abate să ceară dela Dumnezeu vre-un leac pentru aceasta nefericire a tinărului, mort nebotezat. Induiosat de lacrimile lor, Martin le zise să se încreadă numai în Dumnezeu. Apoi i-a scos din chilia unde era trupul mort, și s'a rugat Aceluia, care este învierea și viața, că să-i redăruiască pe iubitul său ucenic, pentru ca să-l încreștineze. După două ciasuri de rugăciune, de suspine și de chiemare într'ajutor a Preasfintei Treimi, a fost ascultat; apoi a chiebat pe toți frații din mănăstire ca să mulțumească lui Dumnezeu. Cât de mare le-a fost mirarea și bucuria lor, când intrând în odaie aflară viu pe acela, pe care de trei zile îl văzuseră mort!

Fericitul catehumen (chiesat la credință) a primit apoi botezul și a mai trăit mai mulți ani. Mai târziu adeseori spunea și mărturisă, că despărțindu-i-se sufletul de trup, a fost dus înaintea Tribunalului Marelui Judecător, și pe urma unei porunci fu închis în o temniță întunecoasă. Atunci doi Ingeri au spus lui Dumnezeu, că era acela pentru care se rugă Martin, și în urma acestora cei doi Ingeri au primit porunca să-l povățuiască din nou în lume.

(Va urma)

Conversiuni. În Anglia s'a făcut catolic tânărul viconte Asquith, nepotul fostului prim ministru englez Lord Oxford. Mama lui a trecut la catolicism încă din anul 1924.

În Norvegia a îmbrățișat religia catolică fiul ambasadorului norvegian în Italia, precum și scriitoarea Andser și învățatul Lars Eskeland

La Riga s'a convertit Isei Govelainen, atașat la legațiunea finlandeză. De zece ani a luptat el în lăuntruul său pentru a face acest pas. O mare pace la cuprins după această frumoasă victorie asupra tuturor greutăților, căci, scrie el, „este numai o singură Biserică unde se găsește, pace pentru sufletul sfâșiat“. El este fiul unui pastor protestant din Finlanda, care însă a felicitat pe fiul său din toată inima.

Aceste sunt adevărate conversiuni, făcute din convingere religioasă nu din interese materiale.

„Sentinela Catolică Iași“

Bibliografie.

A apărut din „Biblioteca Poporală din Gherla“. No. 1. „*Adevărata Biserică a Domnului Nostru Isus Hristos*“ de Dr. Victor Bojor. Prețul 15 Lei și 1 Leu porto. No. 2. „*Datorințele creștinești ale bărbaților*“ de acelaș autor. No. 3. „*Învățătură creștinească pentru femei*“. Prețul 6 Lei și 1 Leu porto postal. No. 4. „*Învățăături pentru tinerii feciori*“. Prețul 6 lei și 1 leu porto postal. No. 5. „*Învățăături creștinești pentru fetele fecioare*“. Prețul 6 Lei și 1 Leu porto postal. Se pot procura la Tipografia „Aurora“ A. Todoran în Gherla.

A apărut din „Biblioteca Poporală Creștină din Maramureș“. No. 1. „*Marele dar al credinții*“ de Părintele dela Bistrița. Prețul 6 Lei și 1 Leu porto. No. 2. „*Mărturisirea sau Spovedania*“. de P. d. B. Prețul 6 Lei și 1 Leu porto postal. — No. 3. *Duminecile* dela Paști până la Rusalii. Învățăături și gânduri creștinești asupra sfințelor Evanghelii din aceste Dumineci, pentru folosul sufletesc al poporului binecredincios. Prelucrare de Părintele de sub munți. Prețul 6 Lei și 1 Leu porto. No. 4. „*Datorințele Părinților față de copiii lor*“ de P. d. B. Prețul 4 Lei și 1 Leu porto postal. Se pot procura la Librăria Asociațiunii Sighet, Piața Unirii No. 25.

A apărut cea mai ieftină carte de rugăciuni pentru pruncii școlari sub titlul: „*Inchinăciunile Creștinului*“ Prețul 4 Lei. Se poate comanda la Librăria Asociațiunii maramureșene în Sighet (Piața Unirii 25).

CUMPĂRAȚI

„NOUL TESTAMENT“

tradus și tâlcuit de p. dr. Bălan
la LIBRĂRIA ASOCIAȚIUNI SIGHET
Piața Unirii No. 25.

Calendar săptămânal.

2—8 Octomvrie 1927.

2. Dumineca II. d. Înălțarea Sf. Cruci. (Ev. 2. dela Luca 6, 31). M. Ciprian.
3. Luni. M. Dion. Ar. † 117 d. Hr.
4. Marți. M. Ieroteiu.
5. Miercuri. M. Haritina.
6. Joi. Ap. Toma † 75. d. H.
7. Vineri. M. Serg. Vach.
8. Sâmbătă. C. Pelagia † 457. d. H.